

Slingers aan het plafond, stoelen aan de kant en de polonaise: ingrediënten voor een familiefeestje. We vierden het thuis of huurden een zaaltje. En altijd was er een oom die zei dat hij de leukste was. Om er aan toe te voegen: 'Op de deurknop na, want die geeft iedereen een handje'.

Dit nummer van Zeeuws Weerzien toont hoe we vroeger feest vierden. | Foto: collectie Albert Kort

Dieren als gezelschap

Er was een tijd dat dieren in Zeeland 'beesten' werden genoemd. Beesten hield je op de boerderij en alle dieren die daar rond liepen, dartelden en fladderden heetten dan ook 'beest'.

Kippen werden gehouden voor de eieren, katten om muizen te vangen, honden om het erf te bewaken, koeien om melk te geven en varkens om vet te mesen en te slachten.

Maar in de loop van de 20ste eeuw werd het normaal dat stadse mensen huisdieren hielden. Honden, katten, konijnen, cavia's, parkieten. Over dat leven met dieren gaat het volgende nummer van Zeeuws Weerzien. Wie heeft daar nog herinneringen aan. Stuur die naar: Redactie Zeeuws Weerzien, Postbus 33, 4350 AA Veere of mail het aan: redactie@zeeuwsweerzien.nl

Mijn vader was de opgaande zon

Een Zeeuws Weerzien vol feesten en partijen. In de tijd dat centen en stuivers nog telden en je voor een dubbeltje geboren kon zijn, was een verjaardagspartij of een bruiloft een echte gebeurtenis. We blikken terug op slingers en confetti, het schuurfeest met visnetten, traktaties op school, de 'ossewei' voor de niet te benijden vrijgezelle dertigers, het communiefeest en nog veel meer. Zet uw feestmuts maar op!

door Jan van Damme

Met alleen het woord 'partijen' duiken we al in een rijke doos vol gekoesterde herinneringen. Zeg tegenwoordig maar eens tegen uw gamende kleinkind dat we vroeger óók vrolijk waren. Er was minder te besteden, dus werd er minder gefeest dan vandaag de dag. Juist daarom zijn de feesten en partijen die er wél waren, zo dierbaar geworden. De jongste telgen in uw familie kijken u waarschijnlijk vragend aan: partijen? Heeft opa of oma het soms over een 'partijtje Minecraft', dat spel waarin je met blokjes hele werelden bouwt?

Als je nakomer bent, zoals ik,

vloeien feestherinneringen al snel samen met bruiloften. Met een broer en twee zussen die zowat een generatie ouder waren, mocht ik als ukkie steeds in hun trouwstoet aansluiten. Dat levert gemengde herinneringen op. Zeker die keer dat we uitweken naar een palingrestaurant in Philippine, waar ik het fuifnummer van de avond werd door een boterham met hagelslag te bestellen.

Ook in de jaren dat de wederopbouw nog maar net achter ons lag, werd de portemonnee getrokken als het huwelijksbootje van wal moest worden geduwd. Wie het zich kon permitteren huurde de Amerikaanse slee

van de plaatselijke garagehouder, het liefst met een serie volgauto's met witte linten aan de antennes. Bruidsmisjes en -jonkers strooiden kwistig met madeliefjes. En de hotelier die naam had gemaakt met zijn rijk gevulde dissens, werd ingeschakeld.

Nu moet ik het verhaal vertellen van mijn vader, die een opgaande zon werd. Toegegeven, het klinkt vreemd. Maar het zit zo.

Levend schilderij

Zoals gezegd: ik ben een nakomer. De haarlijn van mijn vader was al flink teruggetrokken toen ik jong was. Omdat hij vaak in de polder werkte, had hij een – in mijn kindertijd – groot

roodbruin voorhoofd. Dat vond ook de ingehuurde conferencier op de bruiloft waar ik in 1963, als zesjarige, aan tafel mocht zitten. De man maakte met de bruiloftsgasten een tableau vivant, een levend schilderij. Mijn vader - ik zei altijd pa - moest op handen en knieën gaan zitten achter een oom, die in dezelfde houding werd geposteerd. De spotlight ging aan. Pa moest héél langzaam zijn voorhoofd boven de rug van de man laten verschijnen.

En daar kwam de zon op. De hele zaal klapte en lag dubbel. Mijn vader als dageraad. Als nu de zon rood opkomt, moet ik er nog vaak aan denken.

Slabberjan op oudejaarsavond

Pagina 4

Trakteren was al feestje op zich

Pagina 5

Neuzenlied werd altijd gezongen

Pagina 11

STADHUISMUSEUM Zierikzee

Een uitje voor het hele gezin! Voor de kinderen is er een speurtocht.

STADHUIS
MUSEUM
ZIERIKZEE

Meelstraat 6-8 4301 EC Zierikzee T 0111 454 464 www.stadhuismuseum.nl

zorgt in zeeland
SVRZ

www.svrz.nl

“Mijn werk en ervaring in Indonesië hebben een onuitwisbare indruk achtergelaten”

Bij SVRZ weten we dat u nog steeds dezelfde persoon bent als vroeger. Daar passen we onze zorg op aan, zodat u kunt zijn wie u bent.

Jezelf zijn bij SVRZ

Lees hier het verhaal van mevrouw Sickens-de Wal-Dijkstra.

Thuis

Sommige mensen willen graag dat hun dierbare na overlijden thuis blijft. Dat kan vaak gelukkig. Niet altijd. Soms laat de ruimte thuis het niet toe, of de conditie van het lichaam na overlijden. Maar vaak kan het wel. De overledene wordt thuis opgebaard, op bed of in de kist.

Voor de mensen die hier voor kiezen, speelt het gevoel dat ‘thuis’ geeft, een belangrijke rol. Thuis is ‘eigen’, ‘vertrouwd’,

‘veilig’. En je kunt zo vaak als je wilt bij je geliefde zijn. De kleinkinderen bijvoorbeeld kunnen ‘gewoon’ komen,

eigenlijk net zoals altijd. Buren en vrienden komen aan. Je maakt een kopje koffie en je praat, of bent samen stil.

Soms, als de kring heel klein is, vindt zelfs de bijeenkomst thuis plaats. Met iedereen op de bank waar je vaak lekker tegen elkaar aanzat, bloemen in de eigen vaas, en foto's van je geliefden aan de muur. Op onze uitvaartcentra hebben we familiekamers. Dat zijn kamers waar je als familie een sleutel van kunt krijgen. Je kunt dan altijd komen, wanneer je wilt, om bij je dierbare

te zijn. Je kunt de kamer ook inrichten met persoonlijke spullen. Er was eens een klokkenmaker die werd omringd door veel van zijn klokken, met om het uur klokgelui in ons uitvaartcentrum tot gevolg. Een schilder had zijn lievelingsschilderijen om zich heen. Zo werd het toch een beetje als thuis.

Monuta
Adrienne Klein

0118 - 412 760
www.monutaadrienneklein.nl
De steun bij ieder afscheid

- Advertorial -

Monuta
Adrienne Klein
De steun bij ieder afscheid.

ZEEUWS
Weerzien

Zeeuwse ALMANAK

Verrassing

Spannend, als zesjarige een cadeautje voor je moeder kopen. Maar het was gelukt. Nu nog proberen geheim te houden wat er in dat pakje zit. En dat valt niet mee als je twee oudere zusjes hebt die je graag plagen en bovendien nieuwsgierig zijn. Was het maar zover! Eindelijk, na het toezingen van de jarige werd het presentje voor de dag gehaald. Mama moest wel eerst raden wat er in dat feestelijke papertje zat. Alvast een hint van zoonlief: Het begint met een B, eindigt op een T en er kan boter in. Een Botervloot, was het antwoord van de jarige. Waarop zoonlief heel boos tegen zijn zussen reageerde: 'Jullie hebben het verraden!' Gelukkig was er nog een presentje voor mama, want er bleef na het betalen van het grote cadeau nog een stuiver over, en daar had de gulle gever een plastic regenkapje voor gekocht! Verrassing!

Colofon

Zeeuws Weerzien is een gratis krant vol verhalen over het Zeeland van de vorige eeuw. Om zelf te lezen, maar vooral als aansporing om samen met anderen herinneringen op te halen en zo interactie te bevorderen. De krant verschijnt 4 x per jaar in een oplage van 40.000 exemplaren en wordt verspreid in heel Zeeland: in Zeeuwse bibliotheken, zorg- en welzijnsinstellingen, gemeentehuizen, musea, boekhandels, huisartspraktijken en bij diverse lokale ondernemers zoals supermarkten. Een actueel overzicht van distributiepunten evenals een digitale versie van de krant, treft u aan op onze website Zeeuwsweerzien.nl.

Uitgever
Stichting Zeeuws Weerzien:
Postbus 33, 4350 AA Veere;
zeeuwsweerzien.nl;
secretariaat@zeeuwsweerzien.nl

Redactie
Peter de Jonge (hoofdredacteur), Margreeth Ernens (website, eindredactie), Peter Blom (Zeeuws Archief), Johanna Brouwer, Jan van Damme, Jan Dirk van Scheyen, Wim van Gorsel (ZB Bibliotheek van Zeeland), Mieke van der Jagt, Louis Kesteloo (puzzel), Albert Kort, Jopie Meerman-Ottevanger, Danker Jan Oreel (cartoon), Ali Pankow, Willem Staat, Peter Verdurmen, Rinus Willemsen (column).

Vormgeving
Leo Minnaard
Illustratie voorpagina
Doeken van Yan/
Marianne van Winden
Advertentieverkoop
Origin Marketing, Ivo van der Velde adverteren@zeeuwsweerzien.nl
Distributie
Truus Sepers:
distributie@zeeuwsweerzien.nl
Leesbijeenkomsten
Rina Cevaal
leesteams@zeeuwsweerzien.nl
Projectcoördinatie
Hanneke de Vroe
redactie@zeeuwsweerzien.nl

Bij het samenstellen van deze krant is met zorg getracht alle rechthebbenden m.b.t. beeld- en archiefmateriaal te achterhalen. Mochten personen of instanties desondanks van mening zijn dat (foto) rechten zijn geschonden, dan kunnen zij zich wenden tot de redactie via redactie@zeeuwsweerzien.nl

Verdwenen beroepen: thuisartiest

Goocheltrucs van Mystic Marco

In de jaren '50 en '60 was het nog heel gebruikelijk dat er op feesten, bruiloften en partijen een artiest optrad om de mensen te vermaken. Een clown, een acrobaat of een goochelaar bijvoorbeeld.

door Wim van Gorsel

Tot die laatste categorie behoorde de uit Sas van Gent afkomstige August Robert ('Gust') Marquinie (geb. 1920), of beter gezegd Mystic Marco, onder welke artiestennaam hij tussen 1955 en 1965 in zijn vrije tijd vooral op Walcheren optrad. In een tijdperk waarin de televisie nog geen gemeengoed was waren goochelavonden zeer geliefd.

Mystic Marco, wiens ouders een café-restaurant en de Olympia-bioscoop exploiteerden in Sas van Gent, begon in 1952 zichzelf allerlei goocheltrucs aan te leren en testte deze uit op vrienden en kennissen. Vanaf 1955 begon hij ook voor publiek op te treden bij feesten, partijen en andere gelegenheden zoals personeelsavonden. Op 24 januari 1956 raakte hij bekend bij een groter Zeeuws publiek toen hij plotseling gebeld werd door de directeur van de Middelburgse schouwburg, die een avond met het ensemble Benny Vreden in het water zag vallen doordat het muziekgezelschap door autopech was opgehouden. Magic Marco bracht onvoorbereid uitkomst en vermaakte het schouwburgpubliek drie kwartier lang totdat de musici alsnog arriveerden.

Televisie

De roem van Mystic Marco steeg en later dat jaar stond de Sassenaar zijn kunsten zelfs te vertonen op de Vlaamse televisie. De Belgische (en ook Nederlandse kijkers) zagen onder andere hoe hij een bankbiljet van twintig francs verbrandde en het daarna weer ergens vandaan haalde. Veel kinderen probeerden het kunstje na te doen, maar hadden een minder succesvolle afloop. Het succes van Gust Marquinie als goochelaar, in het dagelijks leven werkzaam als arbeids-

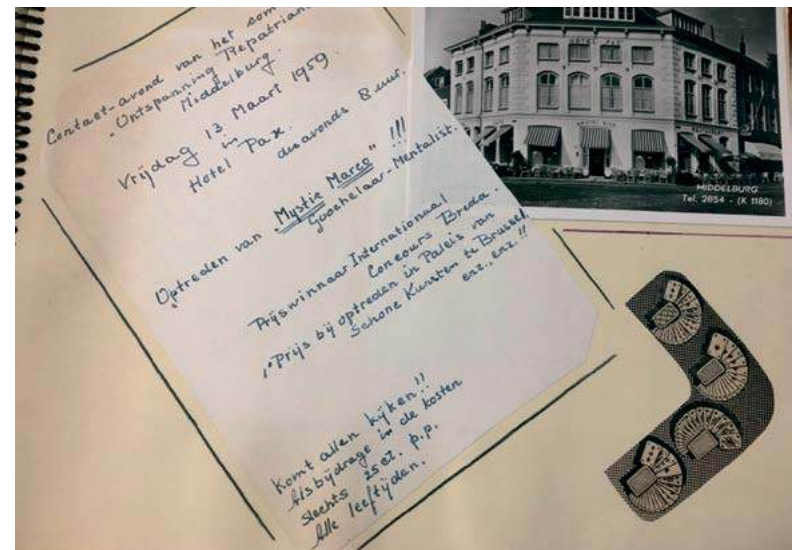

Uit het plakboek van Gust Marquinie. Gust Marquinie als Mystic Marco tijdens een van zijn optredens. | Foto: Wijzijndestad.com Bron: Zeeuws Archief

bemiddelaar voor artiesten en horecapersoneel bij het arbeidsbureau in Middelburg, had niet alleen te maken met de spectaculaire effecten van zijn trucs. Mystic Marco onderscheidde zich vooral doordat hij het publiek actief betrok bij zijn goochelacts: een nieuwe manier van presentatie voor zijn tijd.

Boekentruc

Eén van zijn succesvolste goochelkunsten was zijn zogenaomde boekentruc. In deze door hem zelf bedachte truc draaide het om het voorspellen van een woord of letter op een bladzijde van een boek. Dat gebeurde via de door iemand uit het publiek uit een ander boek getrokken bladzijde, waarbij door middel van een rekenkunstje de gezochte letter of het woord door de goochelaar werd aangewezen. De boekentruc leverde Mystic Marco verschillende prijzen op. De loopbaan van Gust Marquinie als goochelaar eindigde in 1965. Daarna stortte hij zich op zijn baan als (succesvol) arbeidsbemiddelaar bij het G.A.B. in Middelburg. Als goochelaar was Marquinie groter dan menigeen beseftte. De geboren Zeeuws-Vlaming trad in totaal 467 keer op en won verschillende prijzen in Nederland, België en Frankrijk. Gust Marquinie overleed in 2005 op 85-jarige leeftijd in Vlissingen.

Uit het plakboek van Gust Marquinie. | Foto: Wijzijndestad.com Bron: Zeeuws Archief.

Danker Jan Oreel

Alle dagen feest...!

Klassieker

Een klassieker op verjaardagen in de jaren zestig: een kaas-blokje met augurk en zilveruitje. Leg een schijfje augurk op een blokje kaas. Doe hetzelfde met een zilveruitje en een blokje kaas. Zet ze vast met een cocktailprikker. In plaats van zilveruitjes en augurk kunnen ook gemberbolletjes, druiven of stukjes ananas (uit blik) worden gebruikt. Plaats de prikkers op een bordje met daarbij een klein schaalje mosterd.

Jubileum van ‘heerroom’ Louis: kratten bier en flessen jenever

Aan vrijwel alles was te merken dat mijn vader en moeder in een totaal andere wereld waren opgegroeid. Tegenover de nuchtere Zeeuw stond de spontane Brabantse.

door Albert Kort

Alleen al aan de familiefeesten kon je het verschil zien. Als we bijvoorbeeld werden uitgenodigd voor een verjaardag van opa Kort merkte je dat hij dergelijke feestjes verafschuwde. Hij keek dan ook uit naar het moment dat de gasten opstapten. En als dat naar zijn zin niet snel genoeg gebeurde, liep hij naar de berging, pakte de stofzuiger en begon alvast in de kamer eraan de boel schoon te maken. Voor hem was dat kennelijk de ware feestvreugde!

Nee, dan de feesten van de familie van mijn moederskant. Daar genoten ze met volle teugen van het ‘rijke roomse leven’. Wanneer je daar op bezoek kwam, stonden niet alleen de koffie met gebak klaar, maar ook de kratten bier en flessen jenever. En reken maar dat daar grif gebruik van

werd gemaakt. Hetzelfde gold trouwens voor de talrijke sigaretten die keurig gesorteerd in kokers voor de pak lagen.

Ome Louis
Het grote familiefeest ter ere van het zoveel jarig jubileum van mijn ome (‘heerroom’) Louis heeft nog de meeste indruk op me gemaakt. Louis was priester in Chili en was speciaal voor de gelegenheid naar zijn geboorteplaats teruggekomen. Omdat de hele familie was uitgenodigd had de orde waartoe mijn oom behoorde een grote ruimte in het klooster als feestzaal ingericht. Het feest kwam wat traag op gang. Mijn oom begon met een mis en die duurde zo lang dat de meeste jongeren, die nog maar zelden de kerk bezochten, na enige tijd in slaap dreigden te sukkelen.

Grensoverschrijdend
Vroeg in de middag begon pas het echte feest en toen al hadden sommigen er eentje te veel op. Zo zag ik dat mijn ome Harry door twee schoonzussen moest worden ondersteund om de trap af te komen, terwijl een andere oom bezig was met het betasten van vrouwelijke lichaamsdelen.

Een zaaltje huren, slingers ophangen, flessen drank op tafel en de polonaise doen. Meer hadden we niet nodig om het gezellig te maken. | Foto: collectie Albert Kort

Vandaag zouden we dit grensoverschrijdend gedrag noemen. Toen echter nam niemand daar aanstoot aan, daarvoor was het oog te zeer gericht op de overvloedige drank. Hoogtepunt van de avond was

ongetwijfeld de show die ome John opvoerde: op het toneel als vrouw verkleed en lonkend naar de mannen! Het feest duurde tot diep in de nacht en vrijwel iedereen vond het een daverend succes, zelfs

mijn ome Louis. Vroeg in de ochtend vertrok het gezelschap naar huis. Met de auto nog wel, terwijl de meeste chauffeurs last moeten hebben gehad van een enigszins door alcohol beneveld brein.

Nights in white satin

Er is er één jarig en dat moet gevierd worden. En al helemaal als je de kaap van vijftien lentes bereikt. In de jaren zestig geef je dan een fuif. Als er een datum is vastgesteld, komt een deel van de genodigden alvast naar de jarige toe om samen een feestruimte in te richten.

door Johanna Brouwer

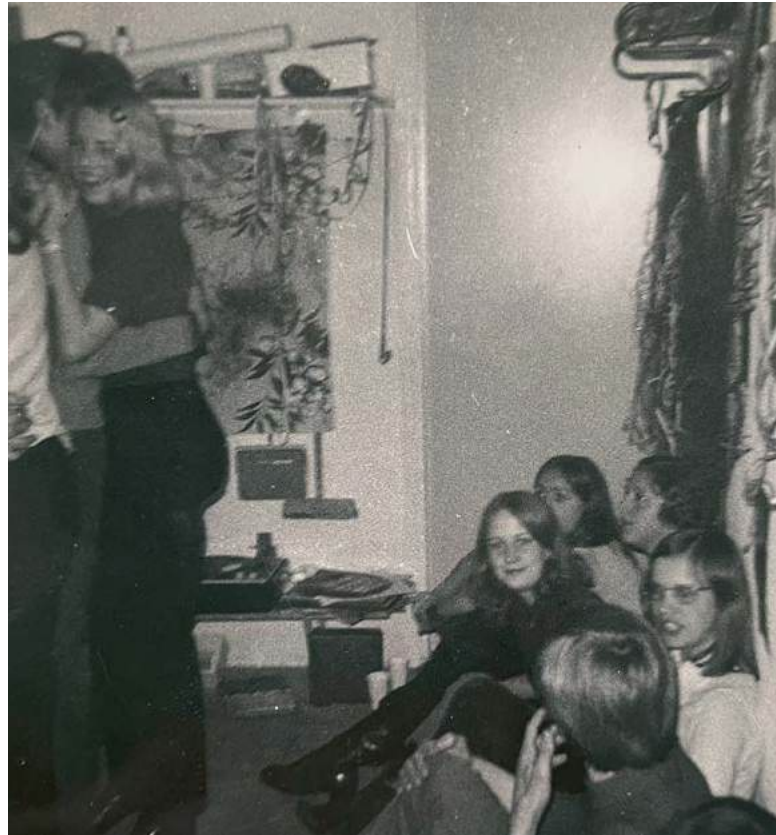
Meestal is dat de garage, maar ook een leegstaande kamer voldoet. Ik herinner me ook nog een woonkeuken, een dorsvloer, en een opslagplaats voor rollen vloerbedekking. De ruimte moet natuurlijk eerst wel een beetje opgeleukt worden, het is tenslotte feest. We hangen afgedankte visnetten op waarin we slingers vastmaken en er komen posters op de muren.

Druipkaarsen
Er zal ook een platenspeler komen en daarvoor sorteren we vast de meegebrachte single-tjes. Een stapel met energieke nummers waarop je fijn kunt bewegen en een stapeltje met wat langzamer werk waarop je kunt slown. Bovenop die stapel ligt Nights in white satin van de Moody Blues. Ter verhoging van de sfeer komen er (druip)kaarsen in flessen en wierrookstokjes. Voor de inwendige mens is er cola en sinas en een flinke voorraad (twee zakken) chips in de smaken naturel en paprika. In

de keuken rollen we augurkjes in plakjes snijworst en een beetje fijne moeder zorgt dan ook nog voor warme knakworstjes en knoflooknootjes.

Slown
Om half acht komen de gasten en worden de cadeautjes uitgekapt: een kaars, een leuke mok, een asbakje en hoera, de nieuwe single van Shocking Blue: Venus. Die gaat meteen op de pick-up

en dan kunnen de voetjes van de vloer. Bij de langzame nummers doen we tl-verlichting uit en zorgen de kaarsen voor net genoeg licht om elkaar bij het slown niet in de weg te staan. Wat een lol! Even na half elf vinden de ouders het meestal wel welletjes geweest en gaat het grote licht weer aan en is het inpakken en wegwezen. Opruimen doen we morgen wel.

Een feestje thuis heette vroeger een fuifie. Foto: collectie Johanna Brouwer

Het nieuwe jaar in met Slabberjan

De liefde bracht mij een halve eeuw geleden van de Zuidhollandse Eilanden naar Zeeland. Op Oudejaarsavond bezocht ik met mijn schoonfamilie de intussen al bijna dertig jaar verdwenen Segeersstraatkerk in Middelburg. Vanaf de galerijen keek je uit op de vooral door vrouwen bevolkte middenbanken beneden: een kleine zee van witte kappen. Die van de Walcherse dracht werden afgewisseld door enkele van Zuid-Beveland. Een fascinerend beeld!

door Willem Staat

Thuis bij mijn schoonouders aan de Poelendaaleweg maakte ik daarna kennis met Slabberjan. In de kring van familie en vrienden ging een zak rond met 42 teuten (speeldoppen). Iedereen mocht er een uit de zak halen. Daarop staan plaatjes van de cijfers van 0 tot en met 12 en van de symbolen Jan Rit (mannetje met stok of een nar), Smoel (raar gezicht), Pispot, Blind (blank vlak dat ook Wittebrood of Meelzak kan heten), Herberg, Poesje, Vogel en Kap-af of Ruiter (een man te paard). Het kost te veel ruimte om alle regels van het best wel ingewikkelde spel hier

weer te geven, maar het draait om het ruilen van de teuten. Je moet dan proberen aan een stuk van hogere waarde te komen.

Slabberjan wordt ook in Scandinavië gespeeld en heet daar ‘Gnav’. Het is mogelijk afgeleid van het Italiaanse gokspel Cambio. Volgens de verhalensite Zeeuwse Ankers verspeelden mannen er zelfs huis en haard mee, waardoor het in Italië werd verboden.

Dat risico liep ik in Zeeland niet. Want hier verspelen we hooguit een paar centen (of knopen).

Trakteren op school. | Bron onbekend

Jarig Jetje zou trakteren...

Wie kent het liedje nog? Jetje zou op ulevellen trakteren, - Ieder kreeg er minstens twee. Ze had plotseling zoveel vriendinnen dat ze geen snoepjes meer had om in de klas te delen.

door Jopie
Meerman-Ottevanger

Bij het kletsen over trakteren en verjaardagen vertelde mijn 85-jarige zwager dat vriendje Hans op het schoolplein bijna al zijn toffees uitdeelde, er waren er nog een paar over voor in de klas. Niks nieuws onder de zon dus.

In de loop der jaren is het feestje in de klas veranderd. Waren het eerst toffees, lolly's, spekljes, negerzoenen of chips, later moest het gezonder worden: blokjes kaas, mandarijntjes, prikkers met komkommer, olijfjes, tomaatjes, worst. Eén ding bleef onveranderd: alle juffen en meesters kregen een aparte traktatie: een reep chocolade, gebakje of iets dergelijks. Juf Cora Verbon, die 42 jaar voor groepen 3 of 4 bij Ter Tolne in Tholen stond wist dat daar op zeker moment mee zou worden gestopt. Het was niet zo eerlijk en bijna elke dag werd de les onderbroken.

Verdriet
Voor de jarige was een grote vlag op bord getekend met de eigen

naam erbij en dan werd hij of zij, staande op het trapje voor het bord, of op een stoel, toegezongen door de klas. Margreeth Ernens-Abrahamse vertelde ooit dat de meester haar ronde door de klas niet snel genoeg vond gaan. Hij nam het trakteren persoonlijk van haar over. Tot groot verdriet van de jarige. Ze weet het nu nog!

Nu is het trakteren op school een beetje ‘in de ban’ gedaan. Reden: allergieën, andere culturen en voor sommige gezinnen is het financieel niet haalbaar. Tijden veranderen.

Je verjaardagsfeestje. Je keek er maandenlang naar uit. Na schooltijd mochten je vriendjes of vriendinnetjes meekomen, er

was ranja en snoep. En samen spelletjes spelen, zoals verstoppertje.

Competitie
Blijven eten? Ik kan het me niet herinneren, maar ik ben dan ook al 80. Wel bij onze kinderen natuurlijk. Spelletjes als ezeltje prik, koekhappen, zaklopen, spijkerpoepen. Of naar het zwembad, het bos en de speeltuin. Een frietje eten, en dan naar huis met een verrassingszak, en die werden steeds uitgebreider. Waarom er altijd competitie was bij de ouders, ik snap het nog niet.

Datzelfde gold voor de feestjes op zich, verder weg, exclusiever, dus duurder. In de tijd dat de veerboot Olau Line nog een

verbinding onderhield tussen Vlissingen en het Engelse Sheerness bedacht een van de ouders, die aan boord werkte, dat het leuk zou zijn om de kinderen te verrassen met een reisje heen en weer. En een vader met een eigen vliegtuigje kwam op het idee als verjaardagspartijtje een rondvlucht te maken met de feestgangers, die na afloop een bewijs van hun ‘luchtdoop’ ontvingen.

Maar het kan ook simpeler. Wat is er tegen samen cup cakes maken, pannenkoeken bakken of schminken? Dat was voor de generatie van midden vorige eeuw al zeer bijzonder. Hoe je het ook viert: het leven blijft een feest, maar je moet zelf de slingers ophangen!

Feestgids was de kers op de taart

Geen bruiloft, (huwelijk)s jubileum of kroonjaarfeest zonder een mooie feestgids zo was jarenlang het idee. Velen vonden er hun creativiteit op bot. Vaak zorgde de ceremoniemeester voor een feestgids, soms besteedde hij of zij dit werkje uit. Ook ik heb er een flink aantal gemaakt. En het moet gezegd: iedere feestgidsmaker bezondigde zich wel aan overschrijven....

door Margreeth
Ernens-Abrahamse

Door de jaren heen heb ik tientallen gidsen in mijn handen gehad en natuurlijk heb ik er heel wat bewaard. De oudste die ik in mijn bezit heb, is de feestgids van het huwelijk van mijn ouders in 1952. En wat staat er dan eigenlijk in zo'n feestgids? Allereerst wordt de ceremoniemeester voorgesteld, zodat iedereen bij hem of haar terecht kan voor vragen of problemen. Zo'n gids bevat verder natuurlijk het programma van het feest met een aantal vaste onderdelen als aanvang, het lopend buffet of diner, de DJ of band van de avond en ook het tijdstip wanneer het feest is afgelopen. Ook gasten die een voordracht zullen doen worden genoemd in het

programma. Daarnaast staan de verschillende te zingen liederen afgedrukt. Dat zijn over het algemeen zelfgemaakte meezingers op bekende melodieën.

Reglement van (wan)orde
Natuurlijk is een feestgids niet compleet zonder een reglement van (wan)orde. Daarin kunnen de gasten lezen wat ze zoal wel en niet mogen doen. Zo luidt artikel 1: Het bruidspaar is de baas, maar heeft niets in te brengen. Nog een aantal artikelen: 13: Drank is onze vijand, maar vandaag hebben wij onze vijand lief. 18: De mannen hebben vandaag evenveel te vertellen als de vrouwen. 26: Het is de vrouwen verboden door het draaien met de ogen of met andere tekens hun mannen te dwingen naar huis te gaan. 28: Iedereen wordt verzocht tijdens een polonaise mee te doen. Zo niet, dan wordt hem of haar de rekening van het feest toegestuurd. 31: Bij het naar huis gaan wordt iedereen verzocht zijn eigen partner mee te nemen. Er kan niet worden geredd.

Wat er nog meer in de gids staat is aan de creativiteit van de maker uiteraard. Er kan een weerbericht in de gids staan, waarin wordt gehint op alcohol-dampen en langzaam wegtrekende nevels in het hoofd. Een aantal grappige foto's van en

teksten over de feesteling(en) misstaat ook niet, een puzzel die helemaal over het bruidspaar of de jarige job gaat of een advertentiepagina. Alles moet natuurlijk met een flinke dosis humor worden gebracht.

Stencilapparaat
In vroeger jaren werd alles op een typemachine uitgetikt en het voorkantje van de gids werd met de hand geschreven en getekend. Met de komst van computers ging er een wereld aan mogelijkheden open. Kampen de makers vroeger nog met

de (on)mogelijkheden van een stencilapparaat, later konden er zwart-witkopietjes worden gemaakt, maar foto's waren daarop nooit goed duidelijk. Pas toen de printer gemeengoed werd, was ook dat probleem opgelost. Aangezien er bij mij thuis met enige regelmaat een gids werd geproduceerd, bevestigde manlief een aantal nietmachines op een plank, zodat alle gidsen op dezelfde manier snel in elkaar konden worden gezet. Jammer dat de feestgids in onbruik is geraakt, het was vaak de kers op de taart van een feest.

Een rookbom, een foute kus en een familiegeheim

Die jaarwisseling van 1964 op 1965 blijft me bij. Ik ben dertien en die avond beleef ik mijn eerste tongzoen. Oeps! Een foute kus, maar dat zal pas heel veel jaren later blijken. Die toenmalige hit ‘Shame and scandal in the family’ van Shawn Elliot zou passend zijn, maar in plaats van zingen, spelen we domino, eten we oliebolletjes en lachen we veel.

door Ali Pankow

Zoals elk jaar vieren we Oud en Nieuw bij vrienden van mijn ouders. Gezellig daar altijd met een groter gezin dan bij ons, waar ik het enige kind ben. Zij hebben er vier, van wie ik de jongste zoon de leukste vind. Hij heet Wout en is een maand ouder dan ik. Hij doet altijd zo grappig tegen me. Het is extra spannend deze avond. De oudste dochter van het bevriende gezin heeft al een vriendje, dat in militaire dienst zit. Hij is er ook en hij heeft een rookbommetje uit het leger meegebracht dat hij kort voor twaalf uur vannacht op de hoek van de straat wil aansteken. Weer eens wat anders dan vuurwerk. „Raakt de hele straat in verwarring waar die rook vandaan komt, maar wij zeggen natuurlijk niks”, instrueert het vriendje. Blijkbaar vinden de volwassenen het prima, want zij gniffelen even hard mee bij het vooruitzicht.

Verwarring
Als het rookbommetje om tien voor twaalf is aangestoken, luidt het advies nog even binnen te blijven, maar bij Wout en mij stijgt de nieuwsgierigheid te hoog en we sluipen door de donkere gang richting voordeur. Voor ik daar ben, neemt hij me in een soort houdgreep, incasseer ik mijn eerste natte tongzoen en zegt hij dat hij mij zo leuk vindt. Mijn verwarring is mogelijk groter dan die even

Ali Pankow, lang voor de eerste tongzoen, als driejarig kind (meer strik dan kind) met haar ouders. | Foto: collectie Ali Pankow

later bij de buurtbewoners, die denken dat er ergens brand is vanwege zoveel rook. Het loopt allemaal met een sisser af. Ook die tongzoen, want bij mij groeit weldra wat

achterdocht, verdere avances houd ik bewust af. Raar toch dat Wout zulk donker haar heeft en zijn broers en zusje allemaal blond zijn? Eigenlijk lijkt hij ook best veel op mijn vader. Jaren-

lang verzwijg ik m'n vermoeden. Pas aan mijn pa's sterfbed vraag ik het hem: „Was Wout jouw zoon?” Zijn antwoord laat niks te raden over: „Zijn moeder zegt van wel.”

Gevulde eieren

Ze mochten niet ontbreken op een feestje, de schaal met gevulde eieren. Kook de eieren hard, pel ze, halveer ze en snij van de onderkant een plakje af, om verschuiven op de schaal te voorkomen. Verwijder het eigeel en meng dat in een kom

met fijngehakke ui, piepklein gesneden augurk, mayonaise, Franse mosterd en naar smaak wat kerriepoeder tot een smeuge massa. Vul een spuitzak met gekartelde rand met het mengsel en vul daar elk ei mee. Een toefje ketchup erop geeft het een vrolijke kleur. Een heel klein beetje paprikapoeder mag ook.

Rinus Willemsen uit Biervliet is een van de streektaalspecialisten in Zeeland. Speciaal voor Zeeuws Weerzien klimt hij in de pen.

Fêêste op de roltrap

Verjaoren en nog wel op schoolreis gaon. Dà vergeet 'k nôôit nie mêêr. 'k Zat in de dèrde klasse bie mêêster Van de Velde.

door Rinus Willemsen

Tracteren in de bus op smoeletrekkers. 't Was miin gedacht. Die morgen êest en vooral om krèntenkoeken bie de buurman, bakker Lijbaart. Allicht, deze koeken, die 'ôoren toch ommerst bie 'n verjaordag. Net als 'n tulband mee zô'n klein bolletje d'r op. En wit gesnêeuwde mee poeiersuker. Saomen mee de koeken nam 'k een zak smoeletrekkers mee uut de wienkel. Alles goeng in m'n tasje en 'ôdvêerdig stappende kik nao de Markt. Dao kwam altied onze bus as me op schoolreis goengen.

Toegezongen

Me waoren nog mao net buuten de bebouwde kom, op de Noorddick, toen m'n tasje opengieeng. “Nee, nee”, zei de mêester, “straks kan je tracteren.” Toen bin 'k mao an m'n êeste koeke begonnen. Tussen d' Ôôfplaote en Bresjes was een lange rechte weg. Daor wier ik toegezongen. Ik stoeng in 't gangpad, bie de chauffeur. En die zoeng ook mee. Nog altied moen 'k daoran dienen as 'k op dien weg rie. Noe nie mêêr in een grôôte bus, maar in een klein buurtbusje. Voo me in Bresjes de bôôt opreejen, zat iederêen mee 'n smoeletrekker in z'n mond. (Die waoren trouwens in Bresjes gemaakt in die daogen!) 't Was 'n biezondere verjaordag. Mee 'n bezoek an Miniatuur Walcheren. Dao zag ik 'n treintje riejen van Vlissiengen nao Middelburg. Mee slabôômen, knipperlichten en 'n belle die wêrkende. En 'n brandweer, die een brandende schuure mao bleef blussen.

Roltrap

Mensen nog an toe: wà was dà schôône. Maor 't môôiste van dien dag was de roltrap bie V en D in Vlissiengen. Van êel die wienkel 'en 'k niks anders gezien dan die roltrap. Voo miin was 't net een speeltuin. Joenges nog an: wat 'n cadeau! Nog nôôit nie gestaon op zo'n diengk. En 't kostende nog glad niks ook! D'n andere dag was t'r tulband. Mee 'n bolletje d'r op. En vee poeiersuker.

Ijzendijkse vrijgezellen wacht de ossewei op hun 30e verjaardag

Benny Neyman, de betreurde Limburgse volkszanger, bezong hun lot: hij is niet getrouwd, heeft geen gezin en zijn flat past in het clichébeeld van een mannenhuishouding, aldus het eerste couplet.

door Peter Verdurmen

Het refrein van 'Vrijgezel', een hit uit 1981, klonk een stuk opbeurender. 'Een vrijgezel gaat pas slapen als ie de sterren heeft gezien en van de vrijheid heeft genoten' zingt Neyman. Een medaille heeft twee kanten! In Ijzendijkse kennen ze een bijzondere traditie: mannen die 30 worden en nog niet getrouwd zijn gaan in de ossewei. Vroeger bijna vanzelfsprekend, tegenwoordig bij hoge uitzondering. Nu haalt het zelfs de landelijke pers. Het gebruik gaat eeuwen terug.

Sleutel

Een echte verrassing zal het voor de kersverse 'ossewei'-dertiger niet geweest zijn. Zoals met vele volksgebruiken moest er van tevoren een hoop geregeld worden. De jongeman, die vaak nog bij z'n ouders woonde, werd door vrienden thuis opgehaald met een open, feestelijk versierde kar met daarop een gemakkelijke fauteuil. Volgens de traditie verblijdde de vriendenschare de vrijgezel met de sleutel van de ossewei en een 'bruid'. Geduld Overwint, de fanfare

Walter en Luc Hamers, een tweeling, gingen in 1987 onder grote publieke belangstelling in de ossewei. | Foto: Peter Verdurmen

van Ijzendijkse, bracht de jarige job een feestelijke serenade. De kinderen waren er als de kippen bij, zoveel gebeurde er niet in het dorp. Naar aloude traditie strooide de feesteling snoepjes, meestal van die harde zure ('smoeletrekkers'), in het rond. Met het nodige getoeter volgde een toertje door de smalle straten van Petit Paris: iedereen kwam naar buiten en er werd geklapt voor de jarige. De lawaaiige rondgang eindigde vanzelfsprekend in het café waar tot in de kleine uurtjes de bloe-

metjes buiten werden gezet.

De Ijzendijkse volksstraditie verwijst naar een os, een gecasteerde stier. Een zachte hint aan de feesteling om nu maar eens meters te maken in de liefde. Sommigen pakten de handschoenen op, trouwden en kregen kinderen. Er waren ook verstokte vrijgezellen die hun solitaire bestaan koesterden, misschien wel indachtig één van Bob Marley's bekendste songs, 'No Woman, No Cry.' Gaan er in Ijzendijkse nog steeds

jongemannen in de ossewei? Ja, heel af en toe. In de vrienden-groep, waar het eerstkomende feestje nooit ver weg is, stijgt de kans op een 'osseweiparty' met alles erop en eraan met sprongen.

Abraham- of Sarapop

Bent u inmiddels de 50 gepasseerd? Grote kans dat u als halve eeuweling een Abraham- of Sara-pop kreeg, het symbool van wijsheid. Met een serenade van de fanfare en een rondgang op de open kar zou het feest vast

nog leuker zijn geworden. Van Petit Paris kunnen we nog wat leren!

Haring

Een vishapje. Verse haring op een stukje roggebrood. Let goed op dat alle graatjes uit de haring zijn, snij in parten en verdeel over de in gelijke stukken gesneden sneetjes roggebrood. Prikker met Nederlandse vlag erop en daarna bestrooien met wat fijn gehakte uitjes en kleine stukjes zeekraal.

Als de drank is in de man...

Op 28 december 1951 trouwden mijn ouders. In 1955, bij mijn geboorte, hadden ze met twee meiden een compleet gezin, vonden ze. De inspanningen om dat zo te houden hadden succes tot 1964, toen De Pil op de markt verscheen. Mijn moeder was een van de eersten die er om ging.

door Mieke van der Jagt

Klein nadeel aan die eerste Pillen: je kon er een hoofdprijs mee trekken. Mijn moeder, die nog nooit wat gewonnen had, trok 'm. Op 29 december 1964

werden mijn zusjes geboren, een blakend gezonde tweeling waar we allemaal heel blij mee waren.

Loeigezellig

Een goed, druk en gezellig huwelijk van 25 jaar moest natuurlijk worden gevierd. Er werd een restaurant afgehuurd en de uitgebreide families van beide kanten werden uitgenodigd. Die hadden wel zin in een feestje en ze huurden bussen: van die touringcars voor vijftig man. Konden ze lekker doordrinken. Vrienden, burens en kennissen kwamen, met dezelfde gedachte, te voet of op de fiets. Een loeigezellig feest werd het;

genoeg eten en drinken, goeie muziek en plek om te dansen. Mijn moeder danste tot haar grote genoegen de hele avond met mijn oudste neef Piet, die ook wel in de gaten had dat mijn vader er niks van kon. Die legde niet eens zijn sigaretje weg bij dat ene horkerige dansje om het bal te openen.

Veel gelachen

Zoals altijd, ook tijdens kleinere feestjes, werd er veel gelachen, veel gepraat, veel gezongen en een oom declameerde met zijn gebruikelijke bravoure een ietwat scabreus gedicht van ver voor de Eerste Wereldoorlog.

Alles was zoals het zijn moest. De tijd gaat snel als je plezier hebt en om middernacht beseft iemand in het benevelde gezelschap dat er twee jarig waren, hoera, hoera. Ze werden op de schouders genomen, hard toegesongen en vervolgens gingen de handen in de zakken en de tassen: Briefjes van 10 en 25 gulden, vijf-gulden-stukken en handjes rijksdaalders kregen ze toegestoken. Ze moesten een schaal-tje pakken om het allemaal in te doen. De volgende morgen waren ze 12 jaar en steenrijk. De man 600 gulden hadden ze. Als ik het me goed herinner, was het snel weer op.

Programma Samen sterk voor Zeeuwse senioren

Nieuwe programmamanagers stellen zich voor: Hanneke Visscher en Mirjam Braamse

In de vorige editie van deze krant berichtten wij al over het programma **Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren**. Ondertussen zijn er twee programmamanagers aangesteld, **Hanneke Visscher en Mirjam Braamse**, en zij gaan met enthousiasme aan de slag en stellen zich hier aan u voor.

Voorstellen

Wij zijn Hanneke Visscher en Mirjam Braamse en zijn al jarenlang actief in zorg en welzijn in Zeeland. Met veel betrokkenheid zetten wij ons dagelijks in voor ouderen.

We zien dat de zorg steeds complexer wordt en dat ouderen vaker op zichzelf zijn aangewezen. Juist daarom maken ontmoeting, aandacht en omzien naar elkaar zo'n groot verschil. Welzijn begint vaak met een gesprek, een activiteit of het gevoel dat u er niet alleen voor staat.

Samenwerking met impact

Binnen het programma werken verschillende vrijwilligersorganisaties samen, ieder met een eigen aanbod en kracht. Hierdoor wordt het makkelijker voor senioren om passende ondersteuning, activiteiten of een luisterend oor te vinden. Of het nu gaat om contact, zingeving, actief blijven of steun in een moeilijke periode: er is meer mogelijk dan u misschien denkt.

Doe mee en denk mee

Mochten u vragen hebben of nog liever wilt u meedenken over hoe we het aanbod van de vrijwilligersorganisaties in Zeeland breed beter bekend kunnen maken, dan nodigen wij u van harte uit om contact op te nemen. Samen maken we Zeeland een provincie waar ouderen zich gezien, gehoord en gesteund voelen.

Hartelijke groet en graag tot ziens! Hanneke Visscher & Mirjam Braamse

Het project wordt mede mogelijk gemaakt door financiële steun van Provincie Zeeland, VSBfonds, Oranje Fonds, Dioraphte en Stichting RCOAK.

Tijdelijk contactadres:
secretariaat@zeeuwsweerzien.nl

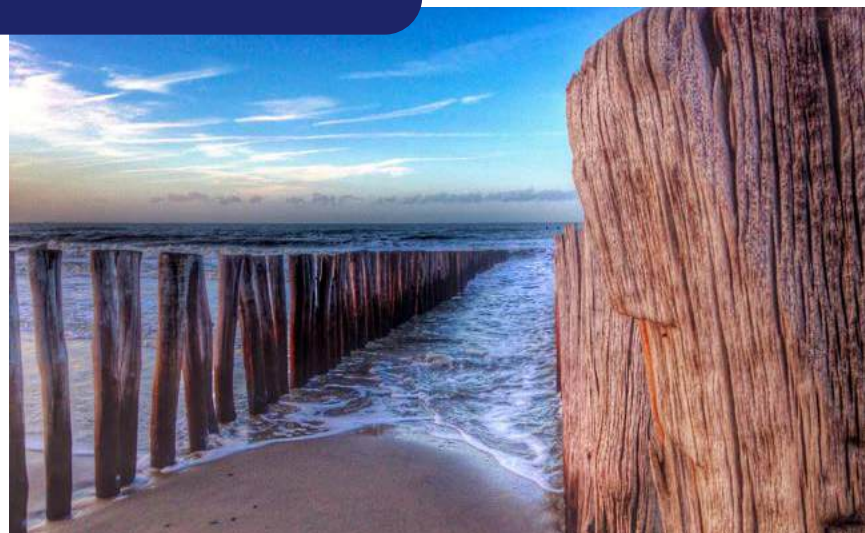
Zeeuws Verlies: steun bij verlies en rouw

Omgaan met verlies is nooit eenvoudig. Iedereen beleeft dit anders; er is geen goed of fout. Wij bieden persoonlijke, laagdrempelige steun bij u thuis, overal in Zeeland. Verlies kent vele vormen: overlijden, scheiding, verlies van gezondheid of werk, verstoorte relaties, of dementie waarbij je iemand al bij leven kwijtraakt. Soms komen klachten direct, soms pas later – dat is normaal. Emoties horen erbij, maar ook vermoeidheid, slaapproblemen en lichamelijke klachten worden vaak niet herkend als gevolg van verlies. Het vraagt tijd en aandacht om je leven opnieuw in te richten.

Praten helpt. Onze professioneel geschoolde medewerkers staan voor u klaar. U bepaalt zelf hoeveel gesprekken u wilt. Met steun lukt het bijna iedereen om de draad weer op te pakken. Hulp nodig?

Bel of mail ons vrijblijvend voor meer informatie.

Humanitas Zeeuws Verlies
M: 06 2161 3764
Mail: info@zeeuwsverlies.nl
Website: zeeuwsverlies.nl

De Luisterlijn: een luisterend oor, altijd en overal

Soms is een goed gesprek alles wat iemand nodig heeft. De Luisterlijn is dag en nacht bereikbaar voor iedereen die zijn hart wil luchten. Of het nu gaat over eenzaamheid, zorgen, verlies of simpelweg de behoefte aan contact — onze getrainde vrijwilligers luisteren, zonder oordeel. Dat kan 24/7 telefonisch, dagelijks via de chat of per mail. Veel Zeeuwse senioren voelen zich regelmatig alleen, zeker als sociale contacten wegvallen of het leven verandert. Juist dan is het belangrijk dat er altijd iemand is om mee te praten. Binnen Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren zorgen we ervoor dat ouderen weten waar ze terecht kunnen, en versterken we elkaars bekendheid en bereik. Door samen te werken en kennis te delen, bouwen we aan een samenleving waarin aandacht en verbinding centraal staan. Zo blijft De Luisterlijn – ook voor wie de deur niet uit kan – een vaste steun in donkere of stille momenten.

De Luisterlijn
Website: www.deluisterlijn.nl

Samen maken we het leven van ouderen weer sprankelend

Voor veel ouderen is een theater, een filmbezoek of een concert allang geen vanzelfsprekendheid meer. Stichting Vier het Leven als Goed Doel brengt daar verandering in.

Wij geloven dat ouder worden niet betekent dat je aan de zijlijn hoeft te staan. Juist dan is het belangrijk om deel te blijven uitmaken van het sociale en culturele leven. Daarom organiseren wij culturele en sociale activiteiten – fysiek én online – die ouderen verbinden, activeren en laten genieten.

Met onze volledig verzorgde uitstapjes – inclusief vervoer, begeleiding en gezelschap – maken we het ouderen makkelijk om onbezorgd samen op pad te gaan. Een middag of avond uit wordt zo weer iets om naar uit te kijken.

In Zeeland bundelen we onze krachten binnen het programma Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren. Want we willen nóg meer ouderen bereiken, laten weten dat dit aanbod bestaat, en samen met partners en vrijwilligers zorgen dat niemand buitenspel staat.

Cultuur verbindt, verrijkt en doet leven.

En samen maken wij het verschil – voor de ouderen van vandaag én morgen.

Stichting Vier het Leven
Website: www.4hetleven.nl

Humanitas Zeeland: een luisterend oor achter elke voordeur

Humanitas Zeeland biedt ondersteuning aan mensen die tijdelijk een steuntje in de rug kunnen gebruiken – ongeacht leeftijd, achtergrond of levensvisie. Binnen Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren richten wij ons vooral op ouderen die kampen met eenzaamheid of moeite hebben met hun administratie. Onze vrijwilligers gaan bij hen thuis op bezoek, voor een goed gesprek (Vriendschappelijk Huisbezoek) of om te helpen bij het op orde brengen van papieren (Thuisadministratie). In een provincie als Zeeland, waar veel ouderen op zichzelf zijn aangewezen, is dat persoonlijk contact onmisbaar. Samenwerking met andere organisaties helpt ons om nog beter in beeld te krijgen wat er achter de voordeur speelt én om sneller de juiste hulp in te schakelen. We geloven in eigen regie, gelijkwaardigheid en verbinding. Door krachten te bundelen maken we onze diensten zichtbaarder, versterken we elkaars netwerk én vergroten we de kans dat elke Zeeuwse senior zich gezien en gesteund voelt.

Humanitas
Website: www.humanitas.nl/zeeland

Zeeuws Weerzien: herinneringen delen, verbinding versterken

Met onze gratis kwartaalkrant vol verhalen over het Zeeland van vroeger brengt Zeeuws Weerzien niet alleen herinneringen tot leven, maar ook mensen samen. De krant is bedoeld voor alle ouderen in Zeeland, met extra aandacht voor hen die nog zelfstandig thuis wonen. Rondom elke editie organiseren we herinneringsbijeenkomsten: ontmoetingen waar ouderen samen lezen, praten en herinneringen delen. Dit stimuleert niet alleen sociaal contact, maar ook weerbaarheid in een snel veranderende samenleving. Binnen Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren willen we deze aanpak verder uitbouwen en beter zichtbaar maken. Samenwerking biedt de kans om ons bereik te vergroten, kennis te bundelen en vrijwilligers te werven. Ook helpt het ons sterker te staan tegenover fondsen en beleidsmakers. Want in een provincie waar voorzieningen onder druk staan, is verbondenheid essentieel. Met verhalen van toen bouwen we aan netwerken van nu – door en voor ouderen, in heel Zeeland.

Zeeuws Weerzien
Website: www.zeeuwsweerzien.nl

Resto VanHarte: samen eten, samen sterk

Resto VanHarte zet in op verbinding en warmte via laagdrempelige buurtmaaltijden. In wekelijks geopende restaura-
nieken – ook in Zeeland – kunnen ouderen voor een klein bedrag aanschuiven bij een gezond driegangendiner, samen met buurtgenoten. De organisatie is er voor iedereen, met extra aandacht voor mensen die het risico lopen op sociaal isolement. Binnen Samen Sterk voor Zeeuwse Senioren levert Resto VanHarte niet alleen lekkere maaltijden, maar vooral betekenisvolle ontmoetingen. Vrijwilligers bereiden de maaltijden en ontvangen gasten, zorgen voor sfeer en verbinden mensen met elkaar. Zo dragen we bij aan het verminderen van eenzaamheid en versterken we de lokale sociale netwerken.

Door aansluiting bij het platform vergroten we onze zichtbaarheid in Zeeland, trekken we nieuwe vrijwilligers aan en delen we kennis over werving en organisatie. Samen helpen we ouderen om hun sociale kring te vergroten, zichzelf te blijven ontwikkelen en sterker te staan—één maaltijd tegelijk.

Resto van Harte
Website: www.restovanharte.nl

Zilveren bruiloft van Piet en Janna

Mijn ouders, Piet en Janna
Wisse vierden op 6 augustus
1951 hun zilveren bruiloft in
onze slagerij aan het Korte
Weegje (tegenwoordig een
deel van de Middelburg-
sestraat in Koudekerke). Op
het platteland werden hoog-
tijdagen destijds vaak gevierd
op de dorsvloer van de boer-
derij. In ons geval werd het
feest gehouden in het naast-
gelegen slachthuis van onze
slagerswinkel.

door Jan Wisse

Die locatie werd als feestzaal in-
gericht. Er werden slingers op-
gehangen en schragen geplaatst
met daarop tachtig centimeter
brede houten serveerbladen,
voorzien van wit kastpapier,
bevestigd met punaises. Daarop
werd het nodige serviesgoed ge-
plaatst: kop en schotels, vorkjes
en lepeltjes, bekers en glazen
voor sigaren en sigaretten en
zwammen (lucifers). Rond de
tafels werden stoelen en ban-
ken geplaatst om de gasten een
zitplaats te bieden. Het feest kon
beginnen.
Rond drie uur in de middag ver-
schenen de eerste genodigden
met felicitaties en cadeautjes.
Daarna werd deze gebeurtenis
voor de eeuwigheid vastgelegd
door een fotograaf. In het mid-
den van de foto met de handen
op de knieën het bruiloftspaar,
met aan beide zijden zusters

van mijn ouders. Daarachter
kinderen, vrienden, kennissen
en bure. Op de voorgrond de
bloemenpracht.

Luxe bakker
In de ‘feestzaal’ begon men met
gebak en koffie/thee. Het gebak
en de koekjes - zoet en zout -
werden geleverd door de luxe
bakker Vroon uit de Noordstraat
in Middelburg. Het mocht wat
kosten.
Onder het nuttigen van deze
delicatessen werd het wel en wee
van familie- en dorpsgebeuren

besproken. Maar uiteindelijk
werd het tijd voor iets anders:
een drankje. Voor de mannen
verschenen flessen ‘korte drank’
op tafel zoals oude jenever,
vieux, citroenjenever en bier. De
vieux en citroenjenever werden
in die tijd vaak nog verrijkt
met een lepeltje suiker in het
borrelglas. Het duurde een tijdje
voordat de suiker al roerend was
opgelost, een apart ritueel.
De vrouwen hielden het hoofd-
zakelijk bij bowl, een advocaatje
met slagroom en een bessenje-
never. De jeugd en de niet-alco-

holdrinkers hadden de keuze uit
priklimonade met verschillende
smaken van WEMCO.

Zeeuws volkslied
Na goed gesmeerd te hebben
besloot mijn moeder - zanglus-
tig als ze altijd was - om maar
eens een lied aan te heffen.
Vaak werd dan begonnen met
het Zeeuwse volkslied, gevolgd
door een scala aan ‘ouwerwesse’,
zoals bijvoorbeeld ‘Toen ik op
Neerlands bergje stond’, ‘Het
jagertje’, ‘Achter in het stille
klooster’, ‘Oogstlied’, ‘Johanna’,

‘Trouwdag van Jan en Keetje’.
Moe van het zingen werd het
tijd voor een hap. Het werd een
broodmaaltijd: diverse schalen
gevuld met gesmeerde en beleg-
de broodjes met kaas, ham en
rookvlees en uiteraard worsten-
broodjes kwamen op de tafels.
Daarbij werd koffie of thee
geserveerd. En zo gleed de dag
langzamerhand naar het eind.
Na afscheid genomen te hebben
ging een ieder weer te voet of
op de fiets huiswaarts. Het feest
was ten einde.

In het midden van de foto met de handen op de knieën het bruiloftspaar, met aan beide zijden zusters van mijn ouders. Daarachter kinderen, vrienden, kennissen en bure. Op de voorgrond de bloemenpracht.

Een Feestje of partijtje?

Laat ONS dan Uw dranken verzorgen, o.a.:

- Prima Oude Jenever „Oude Gerrit”
- Fijne Cognac Vieux Sup ***
- Citroenjenever - Korenjenever
- Frambozenbrandewijn
- Limburgerborrel per fles f 4,60
- Bessenjenever per fles f 5,95
- Porto's - Sherry's - Vermouth,
- prima Bordeaux en zoete wijnen, o.a.
- zoete witte Mistella per fles f 2,80
- Samos van 't eiland per fles f 3,40 enz.
- Franse landwijn per fles f 1,90,
- wit (iets gezoet) f 1,95
- Beaujolais 1953 per fles f 2,85

Firma Denevers

Slijterij - Wijnhandel
LANGE DELFT 90
TEL. 2415, MIDDELBURG.

Bron: De Faam, 14-09-1956

Een krakend chipje hoort erbij. | Illustratie: ChatGPT

Retrohapje

Ook een retrohapje: hamrolletjes met asperge. Benodigdheden: pot dunne asperges en plakken achterham of schouderham. Leg de plakken ham (1 tot 2 per gast) op een plank en rol daar een of twee asperges in. Maak dicht met een prikker. Extra leuk is een prikker met vlaggetje. Leg de rolletjes in waaivorm op een bord en strooi er desgewenst nog wat gehakte verse peterse- lie over.

Voor de a.s.

Oudejaarsavond hebben wij weer

onze bekende

- salades, bitterballen, croquetten
- Gaarne vroegtijdige bestelling

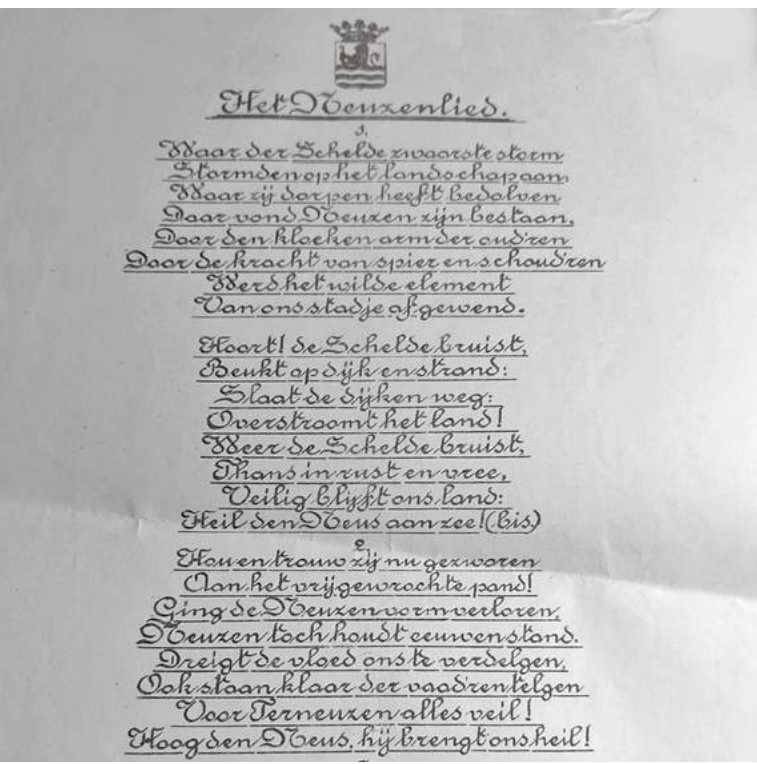
Slagerij Bouwense

Kortgene. Telefoon 01108-208

Bron: Noord-Bevelands Nieuws- en advertentieblad, 24-12-1955

De kinderen Abrahamse neuzen er op los tijdens het 12,5 jarig huwelijk van hun ouders in 1964. | Foto: collectie Margreeth Ernens-Abrahamse

Het onsterfelijke Neuzenlied

Mijn familie heeft al sedert generaties de gewoonte om bruiloften en partijen op te luisteren met het voordragen van sketches en het zingen van vaak zelfgemaakte liedjes op een bekende wijs. De ene keer gaat dat beter dan de andere keer, maar over het algemeen wordt er door het publiek goed meegedaan en smakelijk om gelachen.

door Margreeth
Ernens-Abrahamse

Toen mijn ouders begin jaren zestig 12,5 jaar waren getrouwd werd dat uitbundig gevierd. Van heinde en verre kwam familie om het feest mee te maken. Wij kinderen werden lang van te voren grondig voorbereid, want wij moesten een belangrijke rol spelen. Er dienden 'stukjes' door ons te worden opgevoerd en wij

Bij de 75 ste verjaardag van oma in 1995 zongen de kleinkinderen Abrahamse ook het Neuzenlied. | Foto: collectie Margreeth Ernens-Abrahamse

moesten ook een speciaal lied zingen.
Kabouters
Het toneelstukje dat we met ons vijven speelden ging over een fee (mijn zus), twee kabouters (mijn oudste broer en mijn jongste broer), een paddenstoel (mijn middelste broer, want die wilde

en konden we ons deel spelen, tot tevredenheid van mijn moeder die in de coulissen (achter het gordijn van de eetkamer) ons fanatiek aanwijzingen gaf en zo nodig tekst voorzei.

Het door mijn moeder geschreven Neuzenlied dat we moesten zingen maakte een verpletterende indruk op iedereen. Met een grote fopneus op met een belletje eraan zongen we uit volle borst dat we waren geboren in Terneuzen: 'Wij komen uit het Neuzenland, ting ting tingeling ting ting...' (Neuzen is de oude naam van deze stad). We hebben het lied jaren later in 1995 in een gewijzigde tekst op de 75e verjaardag van mijn moeder laten zingen door onze kinderen. Van de (toen) zestien kleinkinderen waren er immers dertien geboren in Terneuzen. En ook ditmaal was het een regelrechte kaskraker.

Onlangs kwam ik het originele Neuzenlied tegen over Terneuzen dat altijd stand houdt in oorlogen en watervloeden. Wij denken altijd met een glimlach terug aan onze vrolijke versies van het Neuzenlied!

Het mooie servies

Als er bij ons thuis een verjaardagsfeestje werd gehouden, nodigde mijn moeder soms al haar broers en zussen uit.

Het waren Brabanders en die waren daar altijd wel voor te vinden. De dag tevoren was mijn moeder al druk in de weer met de voorbereidingen. Tafels werden tegen elkaar gezet, stoelen uit andere kamers gehaald. Flessen bier, sterke drank, sigaren en sigaretten werden klaargezet, evenals talloze prikkertjes waar kaasjes en augurkjes aan waren gespietst. En dat alles keurig mooi opgediend in allerlei schaal- tjes en trommeltjes. Van Delfts Blauw nog wel, want op dat servies was mijn moeder apetrots. AK

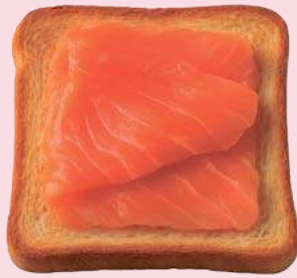
Bordje voor prikkers met zout-pepermannetje.

Kleine asbak (met in zilver 'Bergen op Zoom erop), koek-trommel en bonbonschaal.

Plechtige stilte voor..... zalm

Koffie met een plakje cake en daarna twee drankjes: bier, jonge jenever, bessenjenever, advocaatje of vruchtenbowl. Dat was het wel zo'n beetje tijdens een verjaardag destijds. Nou ja, wat te knabbelen erbij natuurlijk: zoute pinda's, pepsels of nibbits. Dan was het immers al een heel feestelijk avondje. Het was dan wel de tijd van de na-oorlogse wederopbouw, maar van 'breed laten hangen' was zeker geen sprake. Heerlijke herinnering dan ook dat er tijdens een verjaardag bij ons thuis plots onder de visite bijna een soort plechtige stilte viel toen mijn moeder met een schaal toastjes met gerookte zalm rondging. Gewoon van die kleine vierkante, vrij droge toastjes met een plakje

zalm erop. Verder niks, geen toefje roomkaas of dille ter versiering zoals tegenwoordig. Gewoon gerookte zalm. Nou ja, gewoon... Het was een delicatessen en een bijzonder voorrecht dit te kunnen serveren. Vader werkte in een fabriek waar paling en zalm werden gerookt. „Nou en dan valt er wel eens wat naast het blok”, gaf hij met een schalks lachje als verklaring. De visite kwam graag naar een verjaardag bij ons. AP

Puzzel nummer 27: Feest

1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11
	12							13			
14						15					
16			17		18			19			
20		21		22					23		
24			25					26	27		28
29							30				31
32				33		34		35			36
			37			38				39	
	40	41							42	43	
44						45			46		47
				48					49		
50	51		52					53			54
	55				56		57			58	
59							60				

7	41	30	22	45	4	38	59	12	3	25	4	32
---	----	----	----	----	---	----	----	----	---	----	---	----

© Louis Kesteloo

Horizontaal

1 trouweest 8 vruchtendrank 12 wereldde 13 leger 14 grasmaand 15 bruiloft (12,5 jaar) 16 rivier in Italië 17 weekdier 19 eensklaps 20 zwaardwalvis 22 Nederlandse prinses 23 plus 24 deel van een plant 26 plaats in Utrecht 29 uitdrukking 31 vogelproduct 32 boerenplaats 33 iemand die zijn of haar geboortedag viert 36 overdreven 37 uitroep van pijn 38 geweldig 40 grill 42 Albert Heijn 44 wending 45 viering van een vijfjarige periode 48 niet vroeg 49 hoofdstad van Noorwegen 50 drukte 53 politieke partij 54 paardenkracht (afk.) 55 meisjesnaam (..... Blok) 59 regeringsstelsel 60 Spaans rijstgerecht.

Verticaal

2 verslaggever 3 60 minuten 4 regenboogvlies 5 grappig 6 voorzetsel 7 flambouw 8 Jacques (Belgische zanger) 9 radio- en tv-bedrijf 10 domoor 11 deel van het oog 13 vrucht 14 discipel 18 strijdperk 21 insnijding 25 maanstand (afk.) 27 kelner 28 deel van het gebit 30 60 seconden 33 feestelijke herdenking 34 openbare aanprijzing 35 plaats in Zeeland 37 papegaai 39 planeet 40 uiting van kou 41 vriendelijk 43 assistentie 44 etmaal 46 dameskledingstuk 47 soort koffie 51 plaats in Gelderland 52 uitroep van schrik 53 bevel 56 persoonlijk voornaamwoord 57 réponse payée (afk.) 58 oude lengtmaat.

Puzzel mee en win

Stuur uw oplossing inclusief uw adresgegevens vóór 16 maart 2026 naar puzzel@zeeuwsweezien.nl of Postbus 33, 4350 AA Veere. Onder de goede inzenders verloten wij drie boeken over een Zeeuws thema, ter beschikking gesteld door ZB Bibliotheek van Zeeland. Als unieke hoofdprijs kunt u de onlangs verschenen roman 'De zwarte poel' van Jan Vantoortelboom winnen, ter beschikking gesteld door Uitgeverij Cossee. 'Een meesterlijke roman over vriendschap en verraad en over landschap en herinnering'. De auteur zal de prijs zelf uitreiken aan de winnaar.

Rinus Spruit overhandigt moeder en dochter zijn boek 'Valavond van een nestblijver'. Hij had voor de dames ook een speciale afdruk van de omslag meegenomen plus een mooie bladwijzer voor in het boek. | foto Hanneke de Vroe

Ina wint 'een prachtig geschenk' voor dochter

De puzzelhoofdprijs winnen en 'm dan meteen doorgeven aan je dochter: Ina de Roos uit Vlissingen (80) was heel blij om de afvaardiging van Zeeuws Weerzien te ontvangen.

Ze had haar dochter gevraagd om ook aanwezig te zijn want niet alleen kreeg dochter Linda het door haar felbegeerde boek 'Valavond van een nestblijver', auteur Rinus Spruit was meegenomen om het boek persoonlijk te overhandigen. Het boek is de hoofdprijs van puzzel nummer 25 (zomer 2025) en werd ter beschikking gesteld door Uitgeverij Cossee.

Hersentraining Ina vertelt dat ze elke themakrant van Zeeuws Weerzien van voor tot achter helemaal leest en natuurlijk ook de puzzels maakt. Want puzzelen is haar grote hobby, elke dag maakt ze er wel een of twee (vooral taalpuzzels). „Dat is hersentraining he.” Sinds Ina gehandicapt is aan haar arm komt haar dochter Linda haar veel helpen. „Linda is een echte boekenworm, altijd al geweest. En de boeken van Rinus Spruit leest ze graag. Dit boek kende ze nog niet, dus ik vind het heel fijn dat ik nu wat

kan terugdoen met zo'n mooi geschenk.” Linda beaamt dat ze geniet van de boeken van schrijver Spruit. Op zijn vraag of ze misschien zelf ook iets zou willen schrijven, biecht ze op dat zij de recensies redigeert, die haar man voor de Heemkundige Kring De Wete schrijft. Zelf schrijven heeft ze nog niet geprobeerd. „Ik ben gewend om formele, ambtelijke taal te gebruiken, ik weet niet of ik het ook anders kan, maar het is een leuke suggestie om het eens te proberen...” Rinus legt haar uit hoe dat proces bij hem verloopt. „Ik droomde er als kind al van om ooit een boek uit te geven en bedacht dan mooie zinnen en schreef ze op, zodat ik ze later in mijn boeken kon gebruiken. Maar dat schriftje ben ik helaas kwijtgeraakt. Ik schrijf nog steeds mijn ingevingen op. Overdag ga ik naar een restaurant in Goes om met papier en pen aan een boek te werken. Thuis zet ik die tekst op mijn computer en print dat uit. De volgende dag ga ik terug naar het restaurant en corrigeer het dan. Als ik vind dat de tekst

klaar is, laat ik het aan anderen lezen. Dat werkt heel verhelderend. Maar de uitgever heeft soms heel andere ideeën, dat is weleens frustrerend. Maar ze zegt wel altijd: 'de schrijver heeft het laatste woord'. En vaak heeft de uitgever gelijk hoor”, zegt hij lachend. Ina komt oorspronkelijk uit Westkapelle. „Ik ben door mijn verkering indertijd naar Vlissingen gekomen en daar gebleven. Het is ook niet zo ver van Westkapelle vandaan natuurlijk. Inmiddels zijn mijn kennissen van toen en overgebleven familie er niet meer, dus ik kom er eigenlijk nooit meer.” Haar rijbewijs is onlangs verlengd dus ze kan zelfstandig bezoeken afleggen 'en dat vind ik heel fijn.'

Mensenmens Afkomstig uit de horeca is ze een echt 'mensenmens' en dat wil ze graag zo houden. Ze maakt graag een praatje met iedereen. „Dat heb ik van mijn moeder geleerd, die deed dat ook altijd.” Misschien een onderwerp voor een thema-krant van Zeeuws Weerzien?

Vruchtenbowl

De favoriet van menige vrouw op verjaardagen in de jaren zestig was 'een glaasje bowl'. Het werd gemaakt van rode of witte wijn en in stukjes gesneden fruit (vers, maar vaak ook uit blik), zoals aardbeien, ananas, kersen, bananen en mandarijnen. Dat werd gemengd in een grote, meestal glazen schaal: de bowl. Met een pollepel werd het in cocktailglazen geschepd en daarna gretig leeg geleefd. Er bestonden ook alcoholvrije varianten, maar die waren minder populair. Het fruit was de perfecte dekmantel voor het heimelijke gebruik van alcohol. Maar een glaasje zoete Spaanse wijn of een advocaatje met slagroom ging er ook wel in.

Reuze gezellig

Je zou het niet direct zeggen, maar familiefeestjes waren vroeger reuze gezellig. De hele familie kwam op bezoek en zat in een grote kring bij elkaar. De vrouwen hadden hun mooie jurk aangetrokken en zich opgetut, de mannen droegen een overhemd met stropdas en een kostuum. Er waren drankjes, hapjes en sigaren en sigaretten in een glaasje op tafel. Natuurlijk werden er nieuwtjes uitgewisseld, want je sprak elkaar niet zo maar omdat de meeste mensen nog geen telefoon hadden. Dus aan het einde van het feest ging iedereen voldaan naar huis. Het lijkt eenvoudig, maar voor die tijd was het uitbundig. Voor deze pagina bladerden redactieleden door hun foto-albums en kwamen daar de kiekjes tegen die van zo'n feestje werden gemaakt.

'Een vrouwenhand en een paardentand mogen nooit stillestaan'. Een vooroorlogse verjaardagsvisite in Westkapelle. Foto: collectie Johanna Brouwer

Oom Willem en Moe Wanne vijftientig jaar getrouwd. Dus gaan ze met de hele familie en alle bloemstukken op de foto. Foto: collectie Johanna Brouwer

Bruiloftsfeest in Westkapelle: zelfbediening met de flessen en weckpotten op tafel. September 1951, bruidspaar Kornelis en Pieterella Minderhoud-Minderhoud. Foto: collectie Johanna Brouwer

Lachen naar het vogeltje. Het 45-jarige huwelijk van opa en oma Van Gorsel in Sint-Maartensdijk. Links op de foto Johannes van Gorsel, in het midden zijn broer Adriaan en rechts zwager Gommert Lindhout. De foto is genomen in 1958 in het huisje aan de Westvest in Sint-Maartensdijk. Foto: collectie VV. van Gorsel

Heleen Risseeuw vierde op 18 juli 1949 in Groede haar tiende verjaardag. Bij haar familie was het gebruikelijk dat meisjes op hun tiende verjaardag onder een rijk versierde boog door hun woonplaats Groede liepen. Samen met alle vriendinnetjes. Of daarbij gezongen werd, is niet bekend. De boog was met buxus-takjes mooi versierd. Foto: collectie familie Risseeuw

Sara of Abram in je tuin. Liefst door vrienden of familie in de late uurtjes neergezet. Adri de Graaf werd 50. Zelf verzorgde zij voor iedereen altijd creatieve geschenken. Je kon er dus op wachten dat haar 50e verjaardag niet zomaar voorbij zou gaan. En inderdaad, het plein in Tholen waar zij woonde kon in 2006 genieten van de mega-Sara! Foto: collectie Jopie Meerman-Ottevanger

Het verlovingsfeestje van Jopie Ottevanger en Rinus Meerman, in 1964 in de huiskamer van Jopie Ottevanger in Tholen. Alle ooms en tantes, vrienden en burens, gaven acte de présence. Met de nodige presentjes. Een prima aanzet voor alles wat je later in je huwelijk nodig zou hebben. Jopie heeft er nu nog spulletjes van in gebruik. „Ja, want ons Zeeuwen bin zuunig, eej.” Foto: collectie Jopie Meerman-Ottevanger

Bij de familie Janssens in de Bankertstraat in Goes zat in 1964 iedereen in een kring om de salontafel met flessen en asbakken op tafel. | Foto: collectie familie De Jonge

Ze noemden ons ‘communicantjes’. Door school en pastoor werden we klaargestoomd voor de eerste Heilige Communie, de grote stap van onnozel kind tot lid van de kerk. Want als je de hele voorbereiding meedeed mocht je op de grote dag ter communie. Dan legde de priester een hostie, die hij tussen duim en wijsvinger uit een grote zilveren kelk haalde, op je tong terwijl hij de woorden uitsprak ‘Het lichaam van Christus’.

door Peter de Jonge

Zware symboliek, waar ik toen weinig van begreep. Vooral de gedachte dat ik een stukje inslikte van het lichaam van Jezus ging mijn pet te boven. Maar het was allemaal zo plechtig dat je als kind veelde onderdeel te zijn van iets heel groots. Je deed intrede in de volledige deelname aan de sacramenten van de kerk. De enige ware kerk, zo hadden we moeten leren uit de catechismus. Dat vond ik wel zielig voor kinderen met een ander geloof, want die zaten voor piet snot te bidden.

Jasje, dasje

Dat droeve lot viel mij niet ten deel en dat werd op 18 mei 1958 groots gevierd. We kregen nette kleren aan, waarmee we de communie voor het eerst zouden ontvangen in de Onze Lieve Vrouw Koningin van de Heilige Rozenkrans en Heilige Jacobuskerk in Vlissingen. Jongens met een jasje, een dasje en witte kniekousen, meisjes in witte jurken met een sluier, als miniatuur-bruidjes. Na de kerkdienst ging iedereen naar huis, waar familie en vrienden op bezoek kwamen om het heuglijke feit mee te vieren.

Je kreeg cadeautjes, al weet ik niet meer wat. In elk geval een

Eerste communie, eerste hostie, eerste zoentje

Eerste zoentje. | Foto: collectie Peter de Jonge

Feestelijke maaltijd na de communie. | Foto: collectie Peter de Jonge

soort bidprentje en een grote oorkonde, die jarenlang ingelijst op mijn kamertje heeft gehangen. Een fotograferende oom legde de dag vast, al zijn er in totaal slechts zes afdrukjes in mijn bezit gekomen. Natuurlijk het staatsieportret in de tuin van de buren, die een fraaie sierstruik hadden staan. Met een rozenkrans in mijn rechterhand: waarschijnlijk een van de cadeautjes.

Rollade

Mijn moeder had gekookt met hulp van een vriendin, die ik ‘tante’ noemde en die later mijn schoonmoeder werd. Die was niet ‘van ‘t houtje’ zoals katholieken werden genoemd, maar toch welkom. We aten ongetwijfeld rollade van slager Pol, want dat vlees kwam op hoogtijdagen altijd op tafel. Met gekookte aardappelen en verse groenten en Saroma-pudding als nage-recht.

Na de maaltijd dronken de mannen een borreltje en de vrouwen lepelend een schaalte vruchtenbowl - met brandewijn - leeg tot ze rode koontjes kregen en giechelend begonnen te lachen. Ik ging nog op de foto met een klasgenootje, dat mijn vriendinnetje werd genoemd. Van mijn fotograferende oom moest ik haar een zoentje geven, wat ik aarzeland heb gedaan. Zo werd het een meer dan onvergetelijke dag.

Zoutjes

Een schaalte gezouten pinda's hoorde erbij. Er waren speciale (Chinese) schaaltes met een keramieken lepel erin, zodat je niet met je vingers in de schaal hoefde te graaien.

Zoute koekjes waren ook favoriet. Zoals de uit België (Biscuits Parein) afkomstige goudgele, achtkantige, zouten crackers TUC. Die kwamen in 1958 op de markt. Er zitten gaatjes in om te voorkomen dat ze bol gaan staan bij het bakken. De afkorting staat voor Trades Union Corporation.

Nu hebben wij in de familie de gewoonte om te schudden als we lachen. Dat werd een voorstelling op zich. Voor elke zin stond het ‘feestnummer’ schuddend lachend met zijn gedicht in zijn hand en moest zijn publiek, maar vooral het bruidspaar voor wie het cadeau bestemd was, wachten tot er weer een zin voorgedragen kon worden. Een daverend succes.

Foto's: collectie Jopie Meerman-Ottevanger

en een gedicht maken dat bij die letter hoorde, Oom Izaak kreeg de letter D. Hij kwam met een grote roze directoire op het toneel en droeg

een prachtig gedicht voor. Dat had hij niet zelf gemaakt, dus voor hem was elk woord dat hij voorlas nieuw. Dat was op zich al hilarisch.

Wat weet u er nog van?

Mannen en vrouwen zaten gescheiden

Ik kom uit Den Haag maar woon hier al 48 jaar. In Den Haag was een feestje altijd een gezellige boel, iedereen zat door elkaar. Toen ik voor de eerste keer bij mijn schoonzus in Middelburg op verjaardag ging, snapte ik er niets van: de vrouwen aan de ene kant van de kamer, de mannen aan de andere. Ik heb daar erg aan moeten wennen, gelukkig is het bij ons nu niet meer zo. Mies Vorstman, Middelburg

Sunset-toer

In een tijd dat de Breskeense boot nog voor werd er in het zomerseizoen één avond vrijgehouden voor een sunset-toer van Vlissingen naar Westkapelle en terug. Dan werd het rijkdek voor de auto's als dansvloer gebruikt en met een plaatselijke band konden dan de beentjes van de vloer. Onze band, het Jazzterday Kwartet, mocht ook eens de muziek verzorgen en er werd zelfs die avond een interview met ons afgenomen dat live op de radio werd uitgezonden. Ron Castel

Bloedbrood en balkenbrei

Mijn moeder kwam uit de Achterhoek en natuurlijk gingen we daar nogal eens naar toe. Er was één dag dat ze alleen naar de familie ging, want dan werd het keutje geslacht. 's Avonds kwam ze bekapt en beladen weer terug. Met balkenbrei, een typisch Gelders gerecht, gemaakt van bloed, vet en vleesafval, met boekweitmeel en krenten of rozijnen. Maar ook bloedbrood, gemaakt met meel en stukjes spek. Dat vonden mijn broer en ik zo heerlijk. Mijn moeder sneed dikke plakken en bakte die in de koekenpan. Wij stonden er vol verlangen naast te 'gielen'! Mijn vrouw en ik halen nog steeds in de winter bij een Zierikzeese slachter dikke plakken bloed-worst. Henk Blom, Renesse

Henk Blom, Renesse

Compliment voor de puzzels

Het zijn altijd mooie puzzels van Louis. Hoe krijgt hij het voor elkaar om zoveel woorden in een puzzel te zetten en dat alles past! Met vriendelijke groet, A.T.M. de Milliano, Terneuzen

Gezellige oom

Bij ons stonden er met verjaardagen stoelen in een kring, er werd met kaasblokjes en stukjes worst rondgegaan en er was je never, advocaat en bowl. Op tafel stonden glaasjes met sigaretten en er werd gezongen met z'n allen. Ik had een oom die altijd hetzelfde geintje uithaalde. Hij ging naar het toilet en stopte het uiteinde van een closetrol achter in zijn broek en liep zo het hele huis door. Iedere keer lachten we er weer om. Het waren gezellige verjaardagen. Lia van der Schalk

Wat de pot schaft

Tijdens de leesbijeenkomst in Veere toonde Ina de Nood het kookboekje waaruit zij heeft leren koken op de vakschool. Heel toepasselijk bij de vorige editie van Zeeuws Weerzien over eten, luidt de titel: 'Wat de pot schaft - een nieuw kookboekje voor het primair n.o. voor meisjes'. Aan de vlekken en omgevouwen hoekjes te zien, is het vaak gebruikt. Ina schreef er diverse aanwijzingen bij. Zo lezen we dat 1 lepel havermout de boerenkoolstamppot steviger maakt. Ook moet de kool worden gestroopt en pas na 10 minuten koken worden gesneden. Het boekje bevat ook nuttige tips, zoals 'werk netjes en zindelijk, dus lik niet uit pannen en schalen'. Waarvan akte! En: draag bij voorkeur goed wasbare kleding. Dat zien we op de schoolfoto

die Ina nog heeft bewaard. Zelf staat ze met parelwit schort op de achterste rij, 6e van rechts. "Ik heb er veel geleerd" aldus Ina. En daar heeft haar gezin van meegenoten. Corrie Matthijsse, Heinkenszand

Boerenmeisjes

Wilt u reageren op een artikel uit deze krant? Stuur uw reactie, bij voorkeur met foto, naar redactie@zeeuwsweerzien.nl of Postbus 33, 4350 AA Veere. De redactie behoudt zich het recht voor om uw inzending in te korten of te redigeren.

Bruiloftsfeesten

Ik kom uit een grote familie. Als er weer eens iemand trouwde, en dat was best vaak, mocht ik als oudste kind uit ons gezin met mijn ouders mee naar het bruiloftsfeest. Dat vond ik eigenlijk wel sneu voor mijn jongere broertje. De bruiloft van ome Ko kan ik mij nog het beste herinneren. Die trouwde in 1954 met tante Mina de Visser uit Veere. In die tijd werd het bruiloftsfeest niet meer, zoals voorheen gebruikelijk, sober in het ouderlijk huis gehouden maar werd er een restaurant of partycentrum afgehuurd. Mijn oom en tante werden eerst in de echt verbonden door de burgemeester van Veere, Jonkheer den Beer Poortugael. Daarna gingen bruidspaar en genodigden naar de kerk van de Gereformeerde Gemeente in de Segersstraat in Middelburg voor Gods Zegen over het huwelijk. Vervolgens werd het feestelijk gevierd in Het Lammetje aan de Kaai in Veere. Na het eten werden er gedichten voorgelezen en werd het ABC spel gedaan, waarbij bij elke letter een cadeautje door een gast aan het bruidspaar werd gegeven. Tussendoor werd nog wel eens een psalm of gezang gezongen. Rond middernacht sprak de bruidegom een dankwoord en na het dankgebed ging iedereen tevreden naar huis. C.A. de Looft, Middelburg

per schip de stokvis uit Noorwegen, vooral uit Bergen. Er werden in en rond Bergen kinderen geboren met een donkere huidskleur, in de volksmond 'klipvis kinder' genoemd. J. Dijkman

Leuk nummer

Leuk nummer (Zeeuws Weerzien nr 26). Toen wij klein waren en er werd bij iemand thuis een varken geslacht, konden we als kinderen 'zwirtjes' kopen. Was echt een lekkernij. Trouwens ook een puntzak niet-gepelde maar wel gekookte garnalen bij een garnalenvisser. Heerlijk! Marjan de Koster, Rilland

Gezocht: Zeeuwse weckflessen

Op bezoek bij onze neef in Goes zagen wij jullie krant liggen. Bij het lezen kwamen veel herinneringen boven. Wat een inspanning van jullie om dit gratis ter beschikking te stellen. Ga er mee door. Onze vraag is: wij hebben als hobby verzamelen van weckflessen, de oude modellen met beugel en rubber ring. Op de deksels staan vaak namen van bedrijven en warenhuizen. Wij zijn benieuwd of er ook deksels met specifieke Zeeuwse namen bestaan. Liesbeth en Jan te Wechel, Epe (Gelderland) Reacties aan: redactie@zeeuwsweerzien.nl

Helaas kunnen wij niet alle reacties plaatsen. Wij bewaren uw inzending wel, ter inspiratie voor toekomstige edities. Op onze website treft u ook herinneringen aan van lezers www.zeeuwsweerzien.nl onder het tabblad 'van lezers'. Veel leesplezier!

Samen lezen en herinneren

Uitnodiging

Wat weet u er nog van?

Wat was zo'n feestje thuis gezellig vroeger, kletsend met z'n allen in een kring of dansend op een langspeelplaat. Voldoende glaasjes met sigaretten op tafel, het werd mistig van de rook! En dan een heerlijke advocaat met slagroom of goed gevulde bowl. Wat kunt u zich herinneren van feestelijke momenten vroeger bij u thuis? Wij horen uw verhalen graag!

Geef u op voor een bijeenkomst

Kom langs op één van de locaties verspreid over Zeeland. Vrijwilligers van Zeeuws Weerzien zijn aanwezig om u welkom te heten met een kopje koffie of thee. Zij gaan graag met u in gesprek over het thema van deze krant. Uw herinneringen vormen een goede aanvulling op de Zeeuwse verhalen die wij verzamelen.

Toegang

De toegang is gratis. Neem gerust een kennis of buurman/buurvrouw mee. Op sommige locaties vragen wij een vrijwillige bijdrage voor een kopje koffie of thee.

Aanmelden

U bent altijd welkom, dus kom gezellig langs. Heeft u vragen, neem dan contact op met Rina Cevaal via leesteam@zeeuwsweerzien.nl.

Kijk op www.zeeuwsweerzien.nl/leesteam voor actuele informatie en (nieuwe) bijeenkomsten bij u in de buurt.

Nieuwe locaties leesbijeenkomsten

Verspreid over Zeeland gaan vrijwilligers van Zeeuws Weerzien in gesprek met ouderen om hun herinneringen aan het thema van onze krant te vernemen.

Bijzonder was de bijeenkomst in het Zeeuws Archief. Na een geanimeerd gesprek over herinneringen aan 'Wat schafte vroeger de pot', kregen de aanwezigen een rondleiding door het gebouw van archivaris Peter Blom.

Indrukwekkend was de tentoonstelling over het slavernijverleden. De 'victimatie-lijst' gaf aan dat er aan boord van één van de slavenscheppen 7700 broden meelingen, 21 vaten vleesch, 50 zakken blaauw erwten... Een bijzonder inkijkje in wat destijds op het bord kwam. Ook dit jaar ontmoeten wij u weer graag op diverse vertrouwde maar ook nieuwe locaties, zoals Het Palet in Middelburg. U bent van harte welkom!

Onze vrijwilligers ontmoeten u graag in:

ZEEUWS-VLAANDEREN

Multifunctioneel Centrum Het Stropievat
Molenstraat 12n 4543 CM Zaamslag
Maandag 16 februari, aanvang 13.30 uur

Gemeenschapshuis De Warande
Wilhelminastad 43, 4564 AD St. Jansteen
Donderdag 19 maart, aanvang 14.30 uur

Buurthuis de Triangel
Korte Kerkstraat 26, 4531 CL Terneuzen
Donderdag 16 april, aanvang 13.30 uur

ZUID-BEVELAND

SVRZ Erasmuspark
Troelstralaan 160, 4463 XZ Goes
Donderdag 27 februari, aanvang 14.15 uur

Villa Ter Weel
Joannaplantsoen 1, 4462 AV Goes
Donderdag 26 maart, aanvang 14.00 uur

De Vroone Kapelle
C.D. Vereeckestraat 74, 4421 CE Kapelle
Woensdag 18 februari, aanvang 15.00 uur

Bibliotheek Kapelle
Vroonlandseweg 49, 4421 BW Kapelle
Donderdag 30 april, aanvang 15.00 uur

Cederhof (Mannensoos)
Cederlaan 94421 BZ Kapelle
Donderdag 26 februari, aanvang 10.00 uur

Cederhof
Cederlaan 94421 BZ Kapelle
Donderdag 12 maart, aanvang 13.30 uur

De Inloop Hoornbeekcollege
van Dusseldorpstraat 45, 4461 LT Goes
Donderdag 5 maart, aanvang 14.00 uur

NOORD-BEVELAND

Stichting Ouderenzorg Noord-Beveland - Amaliahof
Eduard Flipselaan 1, 4491 GS Wissenkerke
Vrijdag 13 maart, aanvang 14.00 uur

WALCHEREN

Dorpshuis Ons Dorpsleven/Theater De Verwachting
Dorpsstraat 22-24, 4389 TP Ritthem
Dinsdag 3 februari, aanvang 14.30 uur

Korenmaat
Kerkstraat 6, 4351 AK Veere
Vrijdag 13 februari, aanvang 14.00 uur

Vrijdag 10 april, aanvang 14.00 uur

Bie de Buren
Markt 15, 4341 EM Arnemuiden
Donderdag 19 februari, aanvang 14.00 uur

'Breigroep', Het Gasthuis
Noordpoortplein 2, 4331 RN Middelburg
Donderdag 26 februari, aanvang 10.30 uur

ZB Bibliotheek van Zeeland
Kousteensedijk 7, 4331 JE Middelburg
Woensdag 28 januari, aanvang 14.00 uur

Dinsdag 17 februari, aanvang 14.00 uur

Woensdag 18 maart, aanvang 14.00 uur

Dinsdag 21 april, aanvang 14.00 uur

Inloop Koffiemorgen Het Palet
J.van Reigersbergstr.24336 EL Middelburg
Woensdag 11 maart, aanvang 10.00 uur

SVRZ De Kreek
Krekepad 37, 4361 JJ Westkapelle
Woensdag 11 maart, aanvang 10.15 uur

Bibliotheek Vlissingen
Spuijkompweg 7 4381 LZ Vlissingen
Dinsdag 17 februari, aanvang 14.00 uur

SCHOUWEN-DUIVELAND

Bibliotheek Zierikzee
Hatfieldpark 1, 4301 XC Zierikzee
Vrijdag 6 maart, aanvang 15.00 uur

Museum de Burghse Schoole
Kerkstraat 3, 4328 KH Burgh Haamstede
Dinsdag 3 maart, aanvang 14.00 uur

In memoriam

Ger van Waegeningh

In december jl. is onze gewaardeerde vrijwilligster Ger van Waegeningh overleden. Tot op het allerlaatste moment bleef zij zich inzetten als ambassadeur voor onze herinneringskrant.

Ger was lid van de onderzoeksgroep 'Meedoen is meetellen – het delen van herinneringen als middel tot ouderenparticipatie', waaruit in 2018 het idee voor Zeeuws Weerzien is ontstaan. Met name het feit dat de krant wordt ingezet als stimulans om ouderen bij elkaar te brengen en zo eenzaamheid te helpen verminderen, had haar sympathie. Het paste bij haar levensmotto: blijf actief meedoen in de maatschappij. Ook al ga je met pensioen, jouw kennis en ervaring blijven ertoe doen. Op vele fronten heeft zij zich mede ingezet om onze krant tot een succes te maken. Zij ging als pleitbezorger mee naar gesprekken met de Provincie, welzijnsorganisaties en andere samenwerkingspartners. Zij bracht Zeeuws Weerzien onder de aandacht in de vele netwerken waarin zij actief was. En zij was tot het laatst, op bijna 93-jarige leeftijd, gastvrouw bij de leesbijeenkomst in Middelburg. Wij zullen haar missen. Haar actieve betrokkenheid en stimulerende inbreng blijft ons tot voorbeeld.

Bestuur en vrijwilligers Stichting Zeeuws Weerzien

Uw steun is onmisbaar!

Om onze krant gratis te kunnen blijven aanbieden zijn wij afhankelijk van sponsors en donaties. Wij zijn blij met iedere bijdrage. U kunt ons op twee manieren steunen: door middel van het plaatsen van een advertentie in de krant (neem contact op via adverteren@zeeuwsweerzien.nl voor de mogelijkheden) of door middel van een donatie via **IBAN NL37 RABO 0336 2762 73**

t.n.v. Stichting Zeeuws Weerzien. Uw gift wordt volledig ingezet voor de vormgeving, productie en verspreiding van de krant. Zeeuws Weerzien is ANBI genoteerd – uw gift is dus aftrekbaar van de belasting. Namens alle vrijwilligers van Zeeuws Weerzien: hartelijk dank voor uw bijdrage! Zo kunnen wij ons mooie werk ook in het nieuwe jaar voortzetten.